

LBRIS

We know
books

maurice maeterlinck

**sere calde
interior**

traducere, prefață și
addenda poetică de constantin abăluță

EDITURA CARTEX

CUPRINS

<i>Prefață</i> de Constantin Abăluță	5
<i>Notă privind ediția</i>	13

Sere calde **15**

Seră caldă	17
Orație	18
Seră a spleenului	19
Tentații	20
Clopote de sticlă	22
Ofrandă obscură	24
Frunziș al inimii	25
Suflet cald	26
Suflet	27
Plictis	29
Plictis la vânătoare	30
Fiare plictisite	31
Orație	32
Ore terne	33
Plictis	34
Spital	35
Orație nocturnă	37
Dorințe iarna	39
Rond de plictis	40
Amin	41
Clopot de scafandru	42
Acvariu	44
Pahar arzând	45

Reflexe	46
Viziuni	47
Orație	48
Priviri	49
Așteptare	52
După-amiază	53
Suflet de seră	54
Intenții	55
Atingeri	56
Suflet de noapte	59

Interior **61**

Addenda **87**
poeme de Constantin Abăluță

Parașută	89
Limite	90
Planor (1)	92
Pe întinderea unei lumini	94
Contur de continente	95
Planor (2)	96
Internat	98
Planor (3)	100
Golf	101
Ipoteză marină	103

SERĂ CALDĂ

O, seră în mijlocul pădurii!
Ușile tale închise pe totdeauna!
Și tot ce se află sub cupola ta
Și sufletul meu semănându-ți ție!

Gândurile unei prințese înfometate,
Plictisul unui matelot în sahara,
O muzică de fanfară la ferestrele incurabililor.

Duceți-vă prin ungherele cele mai calde!
Parcă ar fi o femeie leșinând în zi de seceriș;
Surugii așteaptă în curtea ospiciului;
În depărtare trece vânătorul de cerbi
devenit infirmier.

Pândiți sub clarul de lună!
(O, nimic nu-i la locul lui!)
Parcă ar fi o nebună înaintea judecătorilor,
O navă de război cu pânzele-n vânt pe-un canal,
Păsări de noapte pe crini,
Sunet de clopot spre amiază
(Dangătul pentru un mort!)
O fază a bolnavilor pe-o pajiște,
Un miros de eter într-o zi însorită.

Doamne Dumnezeu! când vom avea ploaie,
Și vânt și zăpadă în seră!

ORAȚIE

Aveți milă de absența mea
Pe pragul a tot ce am de gând!
Palid mi-e sufletul de neputință,
Doar albe inacțiuni măcinând.

El cu opere delăsătoare,
El pal sub rafale de plâns
Privește-n van mâinile-i goale
Cum tremură la tot ce nu-i de-ajuns.

Și-n timp ce inima-mi expiră
Eliminând visări lila
Sufletu-mi, cu tandre mâini de ceară
Un clar de lună va scălda.

Clar de lună unde străvezi crini
Îngălbeniți ai zilelor ce vin,
Clar de lună ce naște acele
Triste umbre ale mâinilor mele.

SERĂ A SPLEENULUI

În inimă spleen de-azur!
Și-o viziune mai bună,
Sub ploi de clar de lună
Visări azurii de huzur!

Spleen azuriu cum o seră
Cu pereți de sticlă verzi
Prin care sticlind străvezi
Luna răsărind severă,

Și marile vegetații
Păzind nocturna uitare
Neclintită ca-n mirajul
Rozelor în adorare;

Unde ape lent se-aștern,
Lună și cer legănând
Într-un trist suspin etern,
Monoton parcă visând.

TENTAȚII

O sumbrele tentații
În miezul umbrelor mentale
Și-a flăcărilor vegetale
Cu ale lor ejaculații

Obscure din tije obscure
În clarul de lună prea dur,
Toamne deschid ele ca-n pădure
Cu fastuosul semn de bun augur!

Și trist la ceruri suie –
Sub mucoasele înlănțuite
Și febrele odată împlinite –
Învelind luna-n chiciură verzuie.

Sacrilejul lor este o nadă
Pentru dorințe care vin încet
Sinistre ca un regret
Al bolnavilor pe zăpadă.

Sub tenebrosul lor doliu
Văd rănilile bandajate
Ale spadelor încrucișate
În carnea roșie de-atât orgoliu.

Doamne, visele pământești
Vor muri în sfârșit în inima mea!

Stăpânitor a toate cum Ești,
Luminează-mi sera cea mai rea,

Și uitarea căutată-n van, nătrui
Frunzele moarte de-nfrigurare,
Cu stele pe buzele lor amare
Și măruntaiele păcatului!

CLOPOTE DE STICLĂ

O clopote de sticlă!
Stranii plante pe veci la adăpost!
Cât timp afară vântul îmi tulbură simțurile!
Prăpăstii sufletești încremenite pe veci!
Și căldura înțărcaută spre amiază!
Și imaginile întrezărite dacă te zgâiești prin sticlă!

Nu ridicați niciodată vreun clopot!
Mai multe au fost puse pe vechi nopți cu lună.
Pândiți prin frunzișurile lor :
Parcă-i un vagabond pe tron,
Te gândești la corsari ce așteaptă pe iaz
Și la ființe antediluviene ce vor invada orașele.

Au fost așezate pe străvechi zăpezi.
Au fost așezate pe ploi de-altădată.
(Milostiviți-vă de aerul înțărcaut!)

Aud tapajul unei sărbători într-o duminică
de foamete,
E o ambulanță la vremea secerișului,
Și-ntr-o zi de dietă toate fiicele regelui rătăcesc
prin crânguri!

Pândiți-le mai degrabă pe cele din zare!
Cu grijă ele acoperă străvechi furtuni.

O trebuie să fie undeva o flotă enormă
prin mlaștini!
Și cred că lebedele au clocit corbi!
(Abia se zărește prin geamul jilav)

O fecioară stropește cu apă caldă ferigile,
Un grup de fetițe pândesc ermitul în chilia lui,
Surorile mele au ațipit în adâncul
unei grote veninoase!

Așteptați luna și iarna
Pe clopotele acestea răzlețite în sfârșit
pe gheață!